

דברי משיח

ה'תשמ"ט

התוועדות ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ותשע לבריאה
ה' תהא שנת עצמות טובה
שנת השבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת ש"פ מט"מ – הננו מוציאים לאור "הנחה" ויומן מהתוועדות ש"פ מט"מ, כ"ז תמוז, מבה"ח מנ"א תשמ"ט (לפני שלושים שנה) – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשמ"ט".

בתור הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מחלוקת הדולרים לצדקה ביום ראשון, כ"ז תמוז ה'תשמ"ט (הר"ד המלא יתפרסם אי"ה בכרך השייך לתקופה זו).

*

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות¹ והיומן² – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

*

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"ב-תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנן ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובהן בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ז-תשמ"ט), שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלמה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,

ער"ח מנ"א, ה'תשע"ט (ה' תהא שנת עצמות טובה),
שנת העשבים הנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ"י.

(1) השיחה הנוכחית נערכה ע"י שילוב ב' הנחות (ה"תוכן קצר" שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים", וה"ר"ד" שי"ל ע"י מערכת "פאקס א' שיחה"), ונוספו בה פרטים מה"השלמות" לשיחה המוגהת שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים" ו"ועד הנחות בל"ה"ק", וכן פרטים מרשימה פרטית של הרה"ת ר' אברהם שי' מאן (המתפרסמים כאן לראשונה). לשלימות הענינים המבוארים בשיחה, יש לעיין בשיחה המוגהת (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 596 ואילך).

(2) היומן נערך ע"פ מכתב א' התמימים מ"קברצה" תשמ"ט, ותודתנו נתונה לו על מסירתו לנו לפרסום. וכאן המקום לבקש שכל מי שברשותו יומנים מבית חיינו משנת תשמ"ט, שיואיל לשלחם למערכת ע"מ לזכות את הרבים.

בס"ד. התוועדות ש"פ מטות-מסעי, כ"ו תמוז, מבה"ח מנחם-אב ה'תשמ"ט
הנחה בלתי מוגה

— שיחה א' —

א. על יום השבת בכלל נאמר ש"אין עצב בה"¹, ואדרבה – יש בה חיוב עונג שבת
(בכל עניני השבת)², ולא רק עונג ברוחניות אלא גם ובעיקר בגשמיות, הנאה לגוף
הגשמי.

ומכיון שזהו ציווי של הקב"ה, הנה כמו בכל ציווי התורה – בודאי נותן הקב"ה
את הכחות על זה, ובאופן ד"איני מבקש... אלא לפי כחן"³, שעוד לפני שהקב"ה מבקש
ותובע משהו – מעריך תחילה את כחות האדם, או שנותן לו תוספת כח, ורק אז "מבקש"
ותובע מהאדם ע"פ כחותיו.

ובמכל שכן מהנתינת-כח בכל עניני עבודה ומעשים טובים של האדם, אפילו בימי
ועניני חול, ועאכו"כ ביום השבת, ש"מקדשא וקיימא"⁴ – היינו שהוא יום נעלה ומובדל
מכל שאר ימי השבוע (כולל גם ימים-טובים שבהם, ועאכו"כ ימי החול עם כל המעשים
טובים שבהם).

ועאכו"כ בנוגע למעשים טובים שאינם רק פעולה חד פעמית, אלא פעולה נמשכת
על משך זמן, עם פירות ופירי פירות, כמו בתחום החינוך – שפעולתו היא במשך כל חי
האדם, ובפרט כשהמחונך נעשה גם מחנך ומשפיע לאחרים, באופן ד"נרות להאיר"⁵.

ב. ענין הנ"ל הוא גם בתחום עסקנות ציבורית, שפעולתו היא בקשר עם הרבים,
ובאופן הנמשך בריבוי זמן לאחריו זה.

ומובן גודל הכחות שניתנו לעסקן הציבורי, ובפרט עסקן שנבחר ונתמנה ע"י כו"כ
מישראל, שזה מאשר שהעסקן ראוי ומתאים למינוי זה – להנהיג ציבור מישראל,
ולכוונם אל האמת – כי יש לו את האישור והנתינת כח של כמה וכמה, שמצד עצמם
"אין דיעותיהן שוות"⁶, ובתוקף יותר מבאינם-יהודים [וכמאמר העולם – ע"ד הצחות
– שאצל ב' יהודים ישנן ג' דיעות: דעת כל א' מהם, והדיעה הג' היא – לומר ההיפך
מדעת חבריו...],

(3) תנחומא נשא יא. במדבר"ר פי"ב, ג.

(4) ביצה יז, א.

(5) ראה לקו"ש ח"ב ע' 383 ואילך. ובכ"מ.

(6) ראה ברכות נח, רע"א. סנהדרין לח, א. תנחומא

פינחס י. ועוד.

(1) ירושלמי ברכות פ"ב סה"ז. הובא בתוד"ה מ"ד
– מו"ק כג, ב.

(2) שבת קיח, סע"א-ב. רמב"ם הל' שבת פ"ל ה"א;
ה"ז ואילך. טור ושו"ע אדה"ז או"ח סרמ"ב ס"א
ואילך.

וכמו כן יש לישראל את המעלה דבחירה חפשית אמיתית, כפסק דין הרמב"ם (בהלכות תשובה⁷) [שהוא ה"מורה נבוכים" של כל ישראל בדורו ובכל הדורות, ובפרט בדורות האחרונים דחשכת וקושי הגלות, שבהם זקוקים במיוחד ל"מורה נבוכים"; ובפרט בשנים האחרונות, שנראה שהלימוד בספר הלכות שלו הולך ומתפשט באופן קבוע בכל יום: ג' פרקים ליום, או פרק א' ליום, או בספר המצוות⁸ – ספריו העיקריים של הרמב"ם (בעניני תורה ומצוות)],

ואעפ"כ, כל הציבור הסכימו למנותו בתור עסקן ציבורי (ובחרו בו כבר יותר מפעם אחת), ובודאי שלא טעו בזה⁹, שמזה מובן שיש לו כח מיוחד – כח ואישור הרבים, וא"כ עליו לדעת את גודל האחריות המוטלת עליו, להשפיע על הציבור כולו, ועד שהם בעצמם יהיו "נרות להאיר".

ונוסף לזה, יש לעסקן הציבורי נתינת כח בעבודתו, ובפרט שיש לו את כח הציבור, וע"י תפילת הציבור הרי הוא יכול להצליח למעלה מן המשוער. וכנראה במוחש לכל עסקן ציבורי, שלפעמים יש לו הצלחה בלתי רגילה ובלתי משוערת (גם לפי דעתו), והטעם לזה הוא – הכח ותפילת הציבור שפלוני בן פלוני יצליח בעבודתו בתור עסקן ציבורי.

ובפרט כאשר עובד עבודתו מתוך שמחה וטוב לבב, הרי זה מוסיף עוד יותר בהצלחה בעבודתו בכלל, ובהשפעתו על אחרים בפרט.

ובזה ניתוסף מצד מעלת המקום – ארץ ישראל [וכן צריך להיות בעבודת כאו"א בכל מקום שהוא, כפתגם הצי"צ¹⁰ "מאך דא" (עשה כאן) ארץ ישראל", עאכ"כ בארץ ישראל כפשוטו]¹¹, שיש בה מעלה מיוחדת, ובלשון הכתוב¹² – "ארץ אשר . . . תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", והיא נחלת עולם לכאו"א מישראל [ומפני גודל חשיבותה, מובן האחריות הכרוכה בזה, והזהירות מלהחזיר אפילו שעל אחד מארץ ישראל! דאף שידוע פתגם נשיא דורנו¹³ ש"לא ברצוננו גלינו מארצנו ולא בכחותינו אנו נשוב לארץ ישראל", הנה החלק של ארץ ישראל שניתן לנו מה' – אסור לנו לוותר על אף שעל ממנו]. ומעלה נוספת במקום גופא, שיש תחת אחריות העסקנים גם בתי כנסיות ובתי מדרשות במקומם הם.

(7) פ"ה ה"א. וראה לקו"ת אמור לח, ב. ובכ"מ.

(8) ראה לקו"ש חכ"ז ע' 229 ואילך. ובכ"מ.

(9) בהנחה אחרת: ובמילא מובן שטעותו אינה טעות אמיתית, כי לא יתכן שהרבים יטעו כ"ר.

(10) אגרות-קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' תפה ואילך. לקו"ש ח"ב ס"ע 621. ח"י ע' 3. וראה בארוכה שיחת ש"פ פינחס תנש"א (דברי משיח ח"ד ע' 265

ואילך).

(11) בהנחה אחרת: ונוסף לזה גם מעלת המקום – שנמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש, וכמאמר הצי"צ "מאך דא" ארץ ישראל", ובפרט שהאמור לעיל קשור גם עם (עסקן ציבורי ב)ארץ הקודש כפשוטו.

(12) עקב יא, יב.

(13) סה"ש תרפ"ז ע' 169. וש"נ.

וע"פ כל זה מובן גודל ההשתדלות שצריכה להיות אצל העסקנים הציבוריים בעבודתם, לנצל את הכחות הנוספים שמקבלים הם ע"י אישור הציבור שבחרו בהם (וכמה פעמים) – הן בניצול הכחות עצמן, והן בניצול הזמן שלהם, וכידוע מאמר החכם¹⁴ ש"אדם דואג על איבוד דמיו ואינו דואג על איבוד ימיו" (בשעה שההיפך הוא הנכון: איבוד דמים אפשר להשלים ע"י נסיונו והצלחתו בעסקיו בעבר, משא"כ איבוד ימיו הרי "ימיו אינם חוזרים"¹⁴, וכל יום ויום "דיו שיפקיע את עצמו"¹⁵, ואינו יכול להשלים את החסרון בעבר), ועאכ"כ בנוגע לימיו של עסקן ציבורי – שזה נוגע (לא רק לעבודתו בתור פרט, או בנוגע להשפעתו על בני ביתו וכו', אלא) להשפעתו על הציבור. ובמילא מובן גודל האחריות והזהירות שלהם בניצול כל רגע בעבודת עסקנות הציבורית שלהם (במכל שכן מדיוק הזמן שצריך להיות אצל כאו"א).

והשי"ת בודאי מברך אותם בבריאות הנכונה, למלאות שליחותם בעולם, ועליהם מוטל לנצל בריאות זו וימים אלו במילואם, ובתור "נרות להאיר" – להאיר את סביבתם ב"נר מצוה ותורה אור"¹⁶.

ג. ויש לקשר זה גם עם פרשת השבוע (כנהוג לקשר כל דבר עם הפרשה) – מטות-מסעי:

מטות מורה על התוקף (ד"מטה") שצריך להיות בעבודת ישראל בקיום התורה ומצוות, וכן בנוגע להשפעתו על אחרים בתורה ומצוות; ובכחו לפעול שה"מטה" יהי' "מקל נועם"¹⁷, בדרכי נועם וכו'.

מסעי מורה שאין לו להסתפק במה שכבר פעל, אלא העבודה צריכה להיות באופן של מסע והליכה "מחיל אל חיל"¹⁸, החל מהמסע הראשון, היציאה מארץ מצרים – מיצרים וגבולים¹⁹ דסדר ההשתלשלות, ובכח נשמתו שהיא "חלק אלוהה ממעל"²⁰, ממעל (למעלה) מכל המיצרים וגבולים, ובפרט ע"פ הוספת תיבת "ממש" (כפי שמוסיף אדמו"ר הזקן בתניא²¹), שמורה שה"חלק אלוהה ממעל" נמשך באופן של גשמיות וממשות²², ועד שאפשר לגעת בו ("אז מ'קען דאס אָנטאפן") בכל עניניו, עד למטה מטה.

ובשנה זו ב' פרשיות אלו מחוברות, החל מיום ראשון של השבוע – שזה מורה שצריך להיות החיבור של ב' עניני עבודה. ולהעיר, שגם התחלת פרשת מסעי, חלק הפרשה שלומדים באמצע השבוע (דלא כמו השיעור דשביעי), שייכת במיוחד ליום

(19) ראה תו"א וארא נז, ב ואילך. ובכ"מ.

(20) איוב לא, ב.

(21) רפ"ב.

(22) ראה "היום יום" כג מנחם אב. אגרות-קודש אדמו"ר מהור"י"צ ח"ד ע' תד. שם ע' תז. ועוד.

(14) ס' החיים (לר"ש פראנקפורט) ח"א יום ה' בדפוס אמשטרדם, חס"ג – י, א). ובכ"מ.

(15) ע"פ ל' חז"ל – בכורות ה, א.

(16) משלי ו, כג.

(17) ראה זכרי' יא, ז. סנהדרין כד, א.

(18) תהלים פד, יח.

השבת – שבו קוראים את כל הפרשה מתחילתה ועד סופה, ועי"ז נעשית השלימות (הלימוד ד') כל עניני הפרשה, ע"ד ובדוגמת השלימות שפועל יום השבת בכל ימי השבוע – "ויכולו"²³ מלשון גמר ושלמות (וגם מלשון "כל")²⁴.

ומזה באים לפרשת דברים, "אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן גו'", ומ"עבר הירדן מזרחה"²⁵ באים ל"עבר הירדן מערבה"²⁶, ועי"י "אלה הדברים", "מראה באצבעו ואומר זה"²⁷, ש"אלה" מרמז על ל"ט מלאכות²⁸ הכוללות את כל העבודות ועניני העולם.

ובאים לירושלים עיר הקודש, "עיר שחוברה לה יחדיו"²⁹, ולבית המקדש, השייך לכאן"א מישראל" [במכל שכן מזה ש"ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים]³⁰, תיכף ומיד ממש.

– שיחה ב' –

ד. כמדובר כמה פעמים ששנה זו היא "שנת הבנין"³¹, ולאחרונה³² דובר אודות ההשתדלות בבניית בנינים, ושכל אלו שיודיעו לכאן אודות כך יקבלו השתתפות (בסכום של מאה) מקופת "קרן הבנין" של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, וכפי שהי' עם אלו שהודיעו כבר, וכן בלי נדר – בנוגע לאלו שיודיעו על זה בעתיד.

ועי"י השתתפות זו נעשה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שותף בפעולות אלו, ולא רק שותף – אלא בתור עיקר, שהרי "הנשיא הוא הכל"³³. ולהוסיף, שע"י ההשתתפות מקרן זו (לכל א' שבונה בנין) – נעשה כל א' מהבונים שותף בכל שאר הבנינים.

ובודאי ישתדלו שירבו כמות המשתתפים בפעולות אלו, להצטרף עם אלו שכבר בנו בפועל או החליטו בזה, עד שיהי' מספר של שישים ריבוא מישראל, הכולל את כל עם ישראל³⁴.

ועי"ז – ירבו בבניית בתים, בתי תורה תפילה וצדקה, וכן בתי ישראל (פרטיים) בכלל – שבתוכם שורה השכינה, וכמ"ש "ושכנתי בתוכם"³⁵ – בתוך כאו"א מישראל³⁶,

(23 בראשית ב, א.

(24 ראה אוה"ת עה"פ (בראשית מב, סע"ב ואילך.

(כרך ג) תקה, ב ואילך. תקה, א ואילך).

(25 פרשתנו (מטות) לב, יט. ובכ"מ.

(26 ע"פ דברי הימים-א כו, ל.

(27 ראה תענית בסופה. שמו"ר פכ"ג, יד.

(28 שבת ע, א. במדב"ר פכ"ח, כא. ועוד.

(29 תהלים קכב, ג.

(30 ישעי' נו, ז.

(31 שיחות תשמ"ח: ש"פ שופטים (סה"ש ח"ב

ע' 622); י"ט אלול (התועדויות ח"ד ע' 302); ש"פ

תבוא (סה"ש שם ע' 641 ואילך). שיחת ש"פ ורא שנה

זו (לעיל ח"א ע' 408). וש"נ.

(32 דברי משיח – שיחות: ש"פ קרח ס"ה; ש"פ

חור"ב סט"ז; ש"פ פינחס ס"א.

(33 פרש"י חוקת כא, כא.

(34 ראה תניא פל"ז (מז, ב ואילך).

(35 תרומה כה, ח.

(36 ראה ראשית חכמה שער האהבה פ"ו קרוב

לתחלתו (ד"ה ושני פסוקים). אלשיך תרומה שם.

של"ה סט, א. רא, א. שכה, ב. שכו, ב.

ועד"ז הרחבת בתים הקיימים כבר, שע"ז הרי הוא מרחיב את ביתו של הקב"ה, הנקרא "בית"י"³⁰ (בית שלי).

ומזה מובן עוד יותר האחדות והשותפות של כל הבתים – כמובן מהדין בשולחן ערוך חושן משפט³⁷, שבעל הבית א' שיש לו כמה בתים במקומות שונים, עד למדינות שונות – יש להם (בנוגע לכמה דינים) דין של בית אחד; ועאכו"כ שכן הוא בנוגע לבתי ישראל, שנקראים "בית"י" (של הקב"ה), דכשם שהקב"ה הוא אחד ונמצא בכל העולם בשוה – כמו כן כל הבתים שלו הם בית אחד.

וע"י הוספה באהבת ואחדות ישראל – מבטלים את סיבת הגלות³⁸, ובמילא – את הגלות עצמה.

ה. בהמשך להנ"ל, ובנוגע לפעולה בפועל ובהוה – הגיעה לכאן קבוצה מטורונטו (ומעוד מקומות), שהביאה עמה בשורה טובה אודות בניית בנין חדש לתורה עבודה וגמילות חסדים, וכן כמה בתים פרטיים וכו'.

ולכן, כדאי שאנשי הקבוצה יאמרו "לחיים" [ומשום "ואהבת לרעך כמוך"³⁹, עד ל"כמוך" ממש, בודאי יצטרפו עמהם כל הקהל], "לחיים ולברכה", ומתוך שמחה – שע"ז משפיעים על הסביבה (כפשוט).

וע"י אמירת "לחיים", ובעיקר – ל"חי עולמים" שכולל הכל, יומשך להם ריבוי ברכה וכו', כולל ובמיוחד – להמשיך ולהוסיף עוד בנינים חדשים בטורונטו, ומהם יראו וכן יעשו רבים בכל ערי ישראל ובכל תפוצות ישראל.

ובקרוב ממש נזכה שהקב"ה יביא את כל הבנינים "עם ענני שמיא"⁴⁰ לארץ הקודש, ושם ילכו כל ישראל לבית העיקרי – בית המקדש השלישי, "מקדש אדני-כוננו ידך"⁴¹.

— שיחה ג' —

ו. הלימוד מפרשת השבוע:

בפרשת מסעי, בשיעור דיום השבת קודש, מ"שביעי" עד סוף הפרשה [וכשפרשיות מטות-מסעי מחוברות – השיעור השביעי דכל ימי השבוע האחד, גם דימי מטות, שהרי בשנה כזו אינה בפני עצמה, כי אם חלק מפרשה אחת המתחלת בספר במדבר קאפיטל ל, ב ומסיימת בקאפיטל לו, יג, כשם שהשיעור דיום ראשון דכל השבוע (בהתחלת פרשת מטות) הוא שיעור הראשון גם דימי מסעי, כיון ששתי הפרשיות מחוברות ונעשות

(40) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(41) בשלח טו, יז ובפרש"י.

(37) סקצ"ב סי"ב.

(38) ראה יומא ט, ב.

(39) קדושים יט, יח.

פרשה אחת] – מבואר בארוכה דיני ערי מקלט, "והקריתם לכם ערים ערי מקלט. . ונס שמה. . מכה נפש בשגגה גו'⁴².

ואף שדינים אלו אינם שייכים בזמן הזה, כשאין בית דין וכו'⁴³ – הרי ידוע דברי השל"ה⁴⁴ ש"התורה מדברת בעליונים ורומזת בתחתונים", ולפי זה מובן דגם בזמן שאין דיני ערי מקלט "בתחתונים", קיים הדבר בתקפו ובשלימותו "בעליונים", כולל – בעבודת ה' ברוחניות.

ז. והענין בזה:

תכלית בריאת האדם וירידת נפשו האלקית למטה להתלבש בגוף היא – בכדי לשמש את קונו, וכמארז'⁴⁵ "אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני". ובאופן שבכל רגע ורגע נרגש שזהו קונו, ומנצל את כל הכחות שלו וכל זמנו לעבודתו ית'.

ועפ"ז מובן, דכאשר חסר בעבודת האדם לשמש את קונו, שהיו רגעים ביום שלא שימש את קונו – הרי זה ענין של "מכה נפש" ברוחניות, שהוא "מכה" ומחסיר מעבודת "הנפש השנית" שבישראל (שהיא "חלק אלוהה ממעל ממש")²¹ רח"ל, מכיון שעובר על תכלית בריאתו וירידת נשמתו למטה (לשמש את קונו)!

ואפילו באם עשה כן באופן המותר ע"פ שולחן ערוך (שעסק בעניני הרשות), ויתירה מזה – שעסק גם בענינים ד"לשמש את קוני", אבל לא עשה את זה בתכלית שלימותו כפי יכלתו (שהרי גם בהעבודה לשמש את קונו יש דרגות), שבמקום השימוש בענינים נעלים יותר (כפי כחו) בחר לעצמו לשמש את קונו בענינים פחותים – הרי זה לא רק חסרון בשלימות הענין, אלא היפך השימוש, ובמילא – היפך מציאותו ותכלית בריאתו, והרי זה כמו שחסר בכל עבודתו ושליחותו בעולם – "מכה נפש" (ע"ד עבד שמשמש את אדונו בדברים פחותים מכפי יכלתו, ובפרט כשהאדון מכיר בכח העבד).

ולכן, כאשר מתבונן האדם בזה, ועושה חשבון הנפש שעברו כו"כ רגעים וימים וכו' שלא ניצלם בעבודתו לשמש את קונו כדבעי כפי יכלתו [ובפרט בימי "בין המיצרים", כשישנה התעוררות מיוחדת אצל ישראל להוסיף בעניני תורה ומצוות כדי לבטל את הגלות כו', "מן המיצר קראתי י-ה"⁴⁶, שאז במילא יש גם התגברות יתירה של היצר הרע (ה"קלוגינקער") העומד מנגד ורוצה לבלבלו ולקררו מעבודתו כדבעי] – הוא "תופס בראשו" ("כאפט ער זיך פארן קאפ") שזהו ענין של "מכה נפש"!

(45) משנה וברייתא סוף קידושין (ע"פ גירסת הש"ס כת"י (אוסף כתבי-היד של תלמוד הבבלי, ירושלים תשכ"ד). וכן הובא במלאכת שלמה למשנה שם. וראה גם יל"ש ירמיה' רמז רעו).
(46) תהלים קיח, ה.

(42) לה, יא.
(43) חינוך מצוה תי.
(44) יג, ב ואילך. קסא, א ואילך. וראה גם עש"מ מאמר חקו"ד ח"ג פכ"ב.

ח. אמנם, העצה לזה היא – כפי שממשיך הכתוב בדינו של ה"מכה נפש" – "ושפטו העדה" . והצילו העדה⁴⁷, שהעדה הקדושה (עשרה מישראל) צריכים ללמד זכות עליו ולהצילו, ועד שענין "והצילו העדה" הוא תנאי עיקרי בה"ושפטו" (דע"פ הלכה באם אי אפשר להיות "והצילו", אינו יכול להיות "ושפטו")⁴⁸, כמדובר כמה פעמים הרמז בזה בנגלה.

והטעם ל"והצילו העדה" בפשטות הוא, מכיון שהמדובר כאן הוא ב"מכה נפש בשגגה", הרי זה לא באשמתו ("ער איז ניט שולדיק") – וכפסק דין הרמב"ם⁴⁹ שרצונו הפנימי של כאו"א מישראל הוא לקיים רצון ה', ורק שיצרו הוא שתקפו, ומכיון שה"מכה נפש" ה' בשגגה היפך רצונו האמיתי – הרי מוכרח שיהי' "והצילו העדה".

עד להצלה האמיתית – בגאולה האמיתית והשלימה. היינו: "ושפטו העדה" . והצילו העדה", העדה קדושה, שיש בהם גם את כח הציבור (ובפרטיות – העשר כחות שבכאו"א⁵⁰), טוענת, כולל ובמיוחד ב"בין המיצרים" – שצריכים להציל את ה"מכה נפש" ולגאול אותו, ביחד עם כל ישראל, בגאולה האמיתית והשלימה – כי ע"פ כל החשבונות כבר "כלו כל הקיצין"⁵¹, וצריכה לבוא הגאולה, ו"עד מתי?!"...

ואע"פ שהגמרא⁵¹ מוסיפה "ואין הדבר תלוי אלא בתשובה" – הרי בודאי שהיהודי כבר עשה תשובה, ובני ישראל בכלל כבר עשו תשובה, וריבוי תשובה, ובמילא ישנה ההבטחה שכשישראל עושין תשובה "מיד הן נגאלין"⁵²!

[ובפרט ע"פ המבואר באגרת התשובה⁵³ בענין ברכת "סלח לנו" וברכת "גואל ישראל", דבאמת מיד לאחר ברכת "סלח לנו" ה' צריך להיות ענין הגאולה (עוד לפני סיום תפילת שמונה עשרה), דישראל עושין תשובה ו"מיד הן נגאלין", "אילו לא היו חוזרין" . היינו נגאלין מיד".

וענין זה הוא גם ביום השבת (אף שלא אומרים ברכות אלו) – כמדובר כמה פעמים⁵⁴, שח"י לומר שענינים אלו חסרים ביום השבת, אלא אדרבה – מפני קדושת היום נמשכים דברים אלו בלי דיבור של בני ישראל בתפילתם, כיון ש"כל מלאכתך עשו"⁵⁵ כבר, שנעשה כבר מעצמו, ובאופן נעלה יותר (ונוסף על הפעולה מצד מעלת השבת, ישנה גם הפעולה ע"י התפילה דיום השבת, שעיקרה של התפילה היא – ג' ברכות ראשונות וג' ברכות אחרונות, ומה גם שישנה ברכה האמצעית שהיא מעין ודוגמת י"ב האמצעיות דימי החול)].

(47) פרשתנו שם, כד"כה.

(48) ראה משנה ריש סנהדרין (ב, סע"א). ר"ה כו, א.

(51) סנהדרין צז, ב.

(52) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(53) פ"א ק, א.

רמב"ם הל' סנהדרין פ"ה ה"ג.

(49) הלכות גירושין פ"ב ה"כ.

(54) ראה גם לקו"ש חט"ו ע' 546 ואילך. ועוד.

(55) מכילתא ופרש"י יתרו כ, ט. הובא בטושו"ע

(50) ראה "התמים" ח"ב ס"ע מהו [ע, סע"ב-ג].

(ודאדה"ז) א"ח שש"ו ס"ח (סכ"א).

לקו"ש ח"ב ע' 477 ואילך.

וה"טענה" שאומרים שחסר בעבודתם של ישראל – הוא פשוט היפך האמת והיפך המציאות, כי, נוסף לקיום התורה ומצוות בכלל, בני ישראל כבר הרבו ביותר בכל עניני תורה עבודה וגמילות חסדים, ובאופן של "הרבה להם תורה ומצוות"⁵⁶ (כפי שאומרים לאחר סיום הפרק בפרקי אבות), וכן קיימו ה"והעמידו תלמידים הרבה" (כפי שאומרים בפרק דשבת ז'57) – נוסף על הריבוי בשלושת העמודים שעליהם העולם עומד⁵⁸ וקיים⁵⁹, מעשינו ועבודתנו בכל משך זמן הגלות⁶⁰, ובמילא – בודאי שצריכה לבוא כבר הגאולה האמיתית והשלימה למטה מעשרה טפחים, וכפי שסיימו בפרק דשבת שלפני זה⁶¹ – "ה' ימלוך לעולם ועד"⁶² ("לעתיד לבוא שכל המלוכה שלו"⁶³).

ט. וזהו תוכן הלימוד ע"ד המוסר מפרשתנו ע"ד הענין דערי מקלט – "והצילו העדה" את המכה נפש בשגגה – וכפי שלומדים בפרשת מסעי, בסיום ספר במדבר, ספר הרביעי.

ויש להוסיף השייכות לספר הרביעי, שהוא סיום ד' הספרים הראשונים (ועד שזהו סיום התורה, כי אח"כ מתחיל ספר החמישי שהוא ענין חדש – רק "משנה תורה"⁶⁴) – שזה מרמז לסיום המסעות בסיום ד' הגלויות (החל מגלות בבל) לאחר גלות מצרים, שהיא גלות החמישית⁶⁵, "החמישית לפרעה"⁶⁶; וממנו באים לספר החמישי, הגילוי ד"החמישית לפרעה" מלשון "אתפריעו כל נהורין"⁶⁷.

והגאולה נרמזת ג"כ בהתחלת ספר חמישי (שקוראים במנחה), "אלה הדברים אשר דיבר משה", "אלה" לשון גילוי, היינו ש"מראה באצבעו ואומר זה", הנה משה רבינו והנה הדברים אשר דיבר משה, כפי ש"בן חמש למקרא"⁶⁸ צועק ("מאכט אַ געוואַלד") וטוען בפשטות למחנך שלו שמלמד אותו פסוקים אלו (וכדרך לימודו – "פשוטו של מקרא") – שרוצה לראות את משה רבינו בפשטות, ואת הדברים האלה ("משנה תורה") אשר דיבר משה!

ובמילא צועקים בני ישראל: "עד מתי?!", צריכה כבר לבוא ("קומען צוגיין") הגאולה, ולא בנחת, באופן ד"עקב בצד אגודל"⁶⁹, אלא שהגאולה תיכנס מתוך "ריקוד" ("די גאולה זאָל אַריינטאַנצן") בזריזות ממש⁷⁰!

56) מכות כג, ב (במשנה).
 57) פ"א מ"א.
 58) שם מ"ב.
 59) שם מ"ח.
 60) ראה תניא רפ"ז.
 61) פ"ו מ"א.
 62) בשלח טו, יח.
 63) פירוש שבעה ע"ד 41.
 64) ראה לק"ש (חל"ו) ר"ח שבט תש"נ ס"ה. וש"נ.
 65) ראה לק"ש חט"ז ע' 91. וש"נ.
 66) ל' הכתוב – ויגש מז, כד. וראה לקו"ת ס"פ פינחס. שה"ש כד, ריש ע"ד. ובכ"מ.
 67) זח"א רי, א.
 68) אבות פ"ה מכ"ב.
 69) ראה שבת סב, ב. רמב"ם הל' דעות פ"ה ה"ח.
 70) בהנחה אחרת מובא ענין זה לקמן סוסי"ב. ושם: ומשיח צדקנו בא – לא "עקב בצד אגודל", אלא מתוך ריקוד.

ועוד והוא העיקר, שלא יהי' צורך בעוד דיבור בזה, אלא תיכף ומיד ממש יבוא
 "גואל אחרון"⁷¹, משיח צדקנו [שהוא בשר ודם, ה"הוגה בתורה . . כדוד אביו וכו"⁷²]
 – דרך השער, דרך החלון, או דרך הגג ("דורכן טויער, דורכן פענצטער אָדער דורכן
 דאַך")... אין נפקא מינה באיזה אופן שיהי' – העיקר שיבוא כבר ("אבי ער זאָל שוין
 קומען")!

וכאמור – תיכף ומיד ממש, עוד ביום שבת קודש זה, פרשת מטות-מסעי שנה זו,
 שנת "תשמט ידך"⁷³, היינו שהקב"ה משמיט את כל החובות של בני ישראל, וכל החטאים
 שהם סיבת הגלות ("מפני חטאינו גלינו מארצנו"⁷⁴), וכשבטל הסיבה בטל בדרך ממילא
 המסובב – ענין הגלות.

ובפרט ששנה זו היא גם הקדמה והכנה לשנת תש"נ – "תהא שנת ניסים"⁷⁵, היינו
 דע"י ביאת משיח בשנת "תשמט ידך", ממילא תהי' השנה שלאחרי זה "שנת ניסים".

וכל זה בפועל, ותיכף ומיד ממש, ומסיימים את ההתוועדות דשבת זו, ועאכו"כ
 קריאת התורה ותפילת מנחה דשבת זו, ביחד עם משיח צדקנו. וכל ישראל, "בנערינו
 ובזקנינו . . בבנינו ובבנותינו"⁷⁶ ילכו לארץ הקודש, לירושלים עיר הקודש, לבית
 המקדש השלישי, וכולם יחדיו – "קהל גדול"⁷⁷.

[אחרי שיחה זו ניגנו "עד מתי"]

— שיחה ד' —

י. בנוסף להמדובר אודות בניית בנינים, יש לעורר אודות לימוד הלכות בית הבחירה
 בימים אלו של "בין המיצרים"⁷⁸, ובפרט ע"פ דברי המדרש תנחומא⁷⁹ שע"י לימוד עניני
 הבית בתורה "מעלה אני עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית", עד שאין "בנין ביתי
 בטל", ואדרבה – "ביתי בנוי".

ועיקר הפעולה בזה צריך להיות ע"י עבודת ישראל, כפי שנצטוו "ועשו לי מקדש"
 (שקאי על כל בתי המקדשות: המשכן, בית ראשון, בית שני ובית שלישי, כמובן מדברי
 הרמב"ם בריש הלכות בית הבחירה⁸⁰); ובפרט ע"פ הפירוש⁸¹ "לי – לשמי", שזה בודאי

וש"נ.
 (76) בא י, ט.
 (77) ירמ' לא, ז.
 (78) ראה שיחת ליל ער"ח מנ"א תשל"ו (שיחות
 קודש ח"ב ע' 520). ובכ"מ.
 (79) צו יד. וראה בארוכה לקו"ש ח"י ע' 412 ואילך.
 (80) פ"א ה"ד.
 (81) פרש"י תרומה כה, ב.

(71) ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנג, א. שעה"פ
 להאריז"ל פ' ויחי. תו"א משפטים עה, ב. לקו"ש ח"א
 ע' 8 ואילך.
 (72) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.
 (73) פ' ראה טו, ג. ראה סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 610
 הערה 103. שם ע' 630. ובכ"מ.
 (74) נוסח תפלת מוסף דיו"ט.
 (75) ראה דברי משיח – שיחת ש"פ חו"ב שנה זו ס"ג.

קאי בפשטות על ישראל (כי לא מתאים לומר ש"לשמי" קאי על פעולת הקב"ה, דאין זה "לשמי" אלא הוא בעצמו).

ואפילו באם הי' איזה ענין של "מכה נפש", הרי זה רק "בשגגה", ונעשה "ושפטו העדה" . והצילו העדה, כלימוד הנ"ל מפרשתנו [ובנוגע להענין החמור יותר משוגג – הרי יוצאים הענין ד"אתהפכא חשוכא לנהורא"⁸² בלי החושך בפועל, אלא כפי שלומדים את זה בתורה, ואדרבה – בתורה הרי זה בשלימות נעלית יותר].

ובאים מיד ל"אלה הדברים אשר דיבר משה", לראות את משה רבינו, ואת כל "אשר דיבר משה אל כל ישראל". ובמיוחד – ע"י בחי' משה שבכאו"א מישראל, שלגבי "יראה"⁸³ מילתא זוטרתא היא"⁸⁴, ובכחו של כל ישראל לפעול הרבה יותר אפילו מענין הגאולה (ועד שמאי קא משמע לן בפשטות)!

ונעשה מחדש הענין ד"משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע"⁵⁷ – שבשבת זו מתחילים לומר עוד הפעם פרק ראשון דפרקי אבות, ולא "סתם" עוד הפעם, אלא באופן חדש לגמרי ("חדשים" ממש⁸⁵), דוגמת מתן תורה שבו נפעל קיום העולם, "ארץ יראה ושקטה"⁸⁶, כמרומז במ"ש⁸⁷ "יום הששי" (ועאכו"כ כשנמצאים ביום השבת, לאחר השלימות דיום הששי, וביום השבת עצמו – אחרי חצות היום), "משמע הששי המיוחד במקום אחר"⁸⁸, ש"תלוי ביום הששי, והוא ו' בסיון שניתנה בו תורה"⁸⁸; ובפרט ש"תורה חדשה מאתי תצא"⁸⁹ – שמשעה קיבל תורה חדשה ומיד מסרה כו' עד לכל ישראל.

ובאים להמשך הפרק – "על שלושה דברים העולם קיים", ובפרט ע"י הבל תינוקות של בית רבן – ש"אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן"⁹⁰, ומזה שהעולם קיים מובן שישנם ג' הדברים וישנו הבל תינוקות של בית רבן, שלהם יש קשר והם בדוגמת משיח צדקנו – "אל תגעו במשיחי"⁹¹ אלו תינוקות של בית רבן"⁹², והיינו שפעולתם של תינוקות של בית רבן ממהרת ומזרזת את שלימות הענין ד"משיחי" – ביאת משיח צדקנו.

ובפרט שהוסיפו גם בהפעולות ד"והעמידו תלמידים הרבה", כולל – הנוכחים כאן, ובפרט בהתוועדות חסידית (שהתוועדות עצמה מדגישה את הענין ד"והעמידו

(82) ראה זח"א ד, א. תניא פכ"ז.

(83) ברכות לג, ב. מגילה כה, א. ראה תניא רפמ"ב.

(84) בהנחה אחרת מובא ענין זה לעיל ס"ט בהמשך לטענתו של ה"בן חמש למקרא" שרוצה לראות את משה בפשטות. ושם: לא רק בחינתו של משה שבכאו"א מישראל (כפי שמבאר רבינו הזקן בדברי הגמרא "לגבי משה מילתא זוטרתא היא"), אלא רוצה לראות איך נראה משה רבינו כפשוטו.

(85) ראה פרש"י יתרו יט, א. עקב יא, יג. תבוא כו, טז.

ועוד. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 193. וש"נ.

(86) תהלים עו, ט.

(87) בראשית א, לא. שבת פח, א.

(88) פרש"י ד"ה מלמד שהתנה כו' – שבת שם.

(89) ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

(90) שבת קיט, סע"ב.

(91) תהלים קה, טו. דברי הימים א טז, כב.

(92) שבת קיט, ב.

תלמידים הרבה"), כפתגם אדמו"ר הזקן⁹³ אודות ה"פתקא משמיא" שפעולת התוועדות חסידית גדולה יותר מפעולת מלאך מיכאל, שְׁרָן של ישראל⁹⁴, וגימטריא שלו הוא ק"א וכו' (כמדובר כמה פעמים הענין בזה⁹⁵).

יא. כרגיל, כאן הזמן להעלות מלמטה למעלה את קנקני המשקה, וכן שיעלו מלמטה למעלה אלו שהגישו את המשקה, ויכריזו במה המדובר, ויזמינו את המסובים כאן, ומהם יראו וכן יעשו.

ויהי רצון, שהוספות אלו ב"מעשינו ועבודתינו" ימהרו ויזרזו עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, תיכף ומיד.

והטעם שקוראים לזה "מעשינו ועבודתינו", אף שהן לכאורה פעולות של יחידים, היא – כי כל ישראל ופעולותיהם מצטרפים יחד מצד "ואהבת לרעך כמוך", כפי שאומרים בכל יום בבוקר (לפני "מה טובו") "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך"⁹⁶, כפי שקבע אדמו"ר הזקן בסידורו, השוה לכל נפש, לגדולים ולקטנים [ומזה באים אח"כ לאמירת "מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל"⁹⁷, דנוסף על זה שקאי בפשטות על "אוהליך" ו"משכנותיך" של בני ישראל בפשטות, זה כולל גם משכן ומקדש כפשוטו].

יב. לסיים עוד הפעם עם הזירוז בפעולות בקשר ל"בין המיצרים": הוספה בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור בכלל, ובפרט במצות לימוד התורה, ובפרט – בלימוד הלכות בית הבחירה, וכן ביחזקאל (וכמ"ש הרמב"ם⁹⁸).

וכן – בנוגע לעריכת סיומים בתשעת הימים (מראש חודש אב עד תשעה באב)⁹⁹, ומה טוב – גם בהימים שלפני זה, ועי"ז זוכים לעשות "סיום" על הגלות, ובפשטות ממש ממש.

[אחרי חלוקת המשקה התחיל לנגן "והריקותי לכם ברכה". אח"כ הורה לש"ץ שי' לנגן "יהי רצון . . שבינה ביהמ"ק". אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:40].

96 ראה לקו"ש חכ"ה ע' 374. וש"נ.

97 בלק כד, ה.

98 ראה ספר המנהגים – חב"ד ע' 46. שיחת ער"ח מנ"א תשל"ה (שיחות קודש ח"ב ע' 344 ואילך). ובכ"מ.

93 אגרות-קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ג ע' תיג ואילך.

94 ראה דניאל י, כא, יב, א.

95 ראה לקו"ש חכ"ה ע' 208. וש"נ.

יומן

• יום שבת קודש פ' מטו"מ,

• כ"ו תמוז, מבה"ח מנ"א •

בשיחה א' דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א באריכות אודות תפקידם של עסקנים ציבוריים, הכחות שניתנו להם וכו', וקיסר זאת עם פרשת השבוע. ולהעיר שבשבת נכחו כאן ראש עיריית לוד מר מקסים שי' לוי וראש עיריית חצור הגלילית מר יוסף שי' אלול, ויש אומרים שהשיחה היתה מופנית כלפיהם [אבל דא עקא שמסיבה צדדית (אשתו של מר לוי לא הרגישה טוב) הם לא נכחו בשיחה זו (אלא הגיעו רק אחרי שיחה ג' בעת הניגון)].

בשיחה ב' הזכיר שוב אודות השתתפות מקרן נשיא דורנו לבניית בנינים, ובהמשך לזה אמר שנמצאת כאן קבוצה מטורונטו שסייעו לבנות בנין חדש לתורה עבודה וגמ"ח, והורה שיאמרו "לחיים" יחד עם כל הקהל.

בשיחה ג' דיבר על הלימוד מערי מקלט - שגם אצל "מכה נפש בשגגה", היינו שהחסיר בעבודת נפש האלקית, צ"ל "והצילו העדה", והאריך בענין הגאולה שצריכה לבוא כבר ע"פ כל החשבונות, והיו הרבה ביטויים מיוחדים. בין היתר אמר שילד צועק ("מאכט אַ געוואַלד") שרוצה לראות את משה רבינו כפשוטו, ושהגאולה צריכה לבוא בזריזות ובריקוד ולא "עקב בצד אגודל", ושמשיח יבוא דרך השער, החלון או הגג,

והעיקר שיבוא כבר...

אחרי שיחה זו ניגנו "עד מתי".

בשיחה ד' עורר אודות לימוד הלכות בית הבחירה, וקיסר לפרק א' בפרקי אבות. בסיום הזכיר אודות חלוקת המשקה, וכן הורה לערוך סיומים בתשעת הימים ועוד לפני זה. את השיחה סיים במילים: "ובפשטות ממש ממש".

אח"כ התקיימה חלוקת המשקה. בין המקבלים הי' ר' ארי' יהודה ליב שי' אקסלרוד.

בעת החלוקה קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א לראשי הערים הנ"ל, ובירך אותם. למר מקסים לוי אמר שלוד היא העיר שמקשרת את כל ארץ ישראל עם חו"ל, ולמר יוסף אלול אמר שהעיר חצור מוזכרת בתנ"ך, והורה להם לומר "לחיים".

אח"כ החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "והריקותי לכם ברכה".

אח"כ הורה לחזן ר' משה שי' טלישבסקי לנגן "יהי רצון . . שיבנה ביהמ"ק", ובאמצע הניגון הניף כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו הק' לעבר מר אלול. בכלל יצויין שכ"ק אדמו"ר שליט"א הי' בפנים מאירות.

אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:40.

ר"ד מחלוקת הדולרים

יכול לבקש ממנו שכר על שזיכית אותו במצות הכנסת אורחים – בכלל הפעולות בחוץ לארץ..."

לר' יעקב שי' גלויברמן שהביא את הנ"ל נתן דולר נוסף באומרו: "פאר דעם בריינגען די גוטע אורחים, זאל זיין בהצלחה רבה".

הנ"ל ביקש ברכה, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן, בקרוב ממש", ופנה חזרה למר לוי באומרו: "נסיעה בהצלחה".

• הריל"ג הציג את ראש עיריית חצור הגלילית מר יוסף שי' אלול, והלה אמר שנבחר לפני שלושה חדשים וביקש ברכה להצלחה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר נוסף באומרו: "זה בשביל כל המשפחה", ודולר שלישי באומרו: "זה בשביל כל עיר הקודש, שתהי' עיר ואם בישראל בכל הענינים, ובשורות טובות".

כשהחל הנ"ל ללכת, קרא לו כ"ק אדמו"ר שליט"א בחזרה באומרו: "אינני יודע איך המנהג בארץ ישראל, אבל אפילו באם אין המנהג כזה – אזי תהי' הזכות לך להנהיג שבכל עיר בארץ ישראל, באולם האסיפות תהי' קופת צדקה, באופן כך שכל אחד שמשותף באסיפה, תהי' לו גם האפשרות – לא רק לחוות דעות להקב"ה, אלא שהוא יתן ג"כ צדקה להקב"ה... בשורות טובות והצלחה רבה".

יום ראשון, כ"ז תמוז

• הריל"ג הציג את ראש עיריית לוד מר מקסים שי' לוי, וכ"ק אדמו"ר שליט"א לחץ את ידו באומרו (בחיוך): "הצלחה רבה. כפי שאמרתי אתמול – לוד זה נקודת הקשר של ארץ הקודש עם חוץ לארץ".

הנ"ל אמר שכעת הוא בתפקיד חדש – יו"ר מרכז שלטון מקומי, האחראי על כל ראשי הערים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחיוך): "בארץ הקודש, זאת אומרת – נוסף על התפקיד בחוץ לארץ – יש לך ג"כ עסקנות ציבורית בארץ הקודש..."

הנ"ל ביקש ברכה לאחותו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר באומרו: "זה תתן לצדקה בשבילך", דולר נוסף באומרו: "זה בשביל האחות", דולר שלישי באומרו: "זה בשביל ההצלחה בכל הענינים שבארץ הקודש", ודולר רביעי באומרו: "ושבחוחץ לארץ".

הנ"ל הציג את אשתו, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ברכה והצלחה. בודאי היא שותפת בכל הענינים הטובים", ונתן לה דולר באומרו: "אזי זה בשבילך", ודולר נוסף באומרו: "זה בשביל השותפות שלך, ורוב נחת מכל הילדים".

הנ"ל הציג את ר' יעקב שי' עלברג באומרו שאירח אותו בשבת, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אזי זה גדול יותר מקבלת פני השכינה, אזי אתה

(2) = "בשביל הבאת האורחים הטובים, שיהי' בהצלחה רבה".

(1) ראה יומן ש"פ מטו"מ (נדפס לעיל).

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר
יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,
חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל
ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר
בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –
"לאלתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"
ובעגלא דידן יתגלה לעין כל
ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'
ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל
בגאולה האמיתית והשלימה
נאו מי"ד ממ"ש ממש!

לז"נ

מרת שרונה בת ר' אברהם זאב ע"ה
ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם,
בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
תיכף ומיד ממש

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים
ב-770 – בית חיינו – בית משיח
להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם
מתוך הרחבה ומנוחת הנפש
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא
בקבלת פני משיח צדקנו – כ"ק אדמו"ר שליט"א
יחד עם כל בני ישראל שליט"א בכל מושבותיהם
תיכף ומי"ד ממ"ש, נאוו!

לזכות

רונית בת שמחה חי' תחי'

לרפואה שלימה בקרוב ממש, ולברכה והצלחה
בגשמיות וברוחניות

ולזכות

הת' מנחם מענדל נדב בן רונית שי'

ומרת שרה בת מיכל תחי'

לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעטומ"צ
שיזכו להקים בית בישראל, בנין עדי עד על יסודי
התורה והמצוה, כפי שמוארים במאור שבתורה
זוהי תורת החסידות
ושיזכו להפיץ את בשורת הגאולה והגואל
מתוך בריאות נכונה ועשירות מופלגה
בטוב הנראה והנגלה
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א